

Чл. 610. Когато се изпълняват присъдите надъ осъденитѣ на смъртно наказание, трѣбва да се пазятъ и изпълняватъ слѣдующитѣ правила:

1) прѣди да се извърши наказанието върху осъдения призовава се духовно лице отъ неговото вѣроисповѣдание за да го приготви, споредъ правилата на това вѣроисповѣдание, или къмъ исповѣдание и свѣто причащение или само къмъ покаяние и молитва. Духовното лице придружава осъдения до мѣстото на наказанието и остава при него, догдѣто се изпълни присъдата, като го напѣтствува къмъ новия животъ, който се открива за него на онзи свѣтъ;

2) осъдения се завожда въ мѣстото на наказанието, въ затворническа дрѣха, заобиколенъ съ войнска стража, а тамъ, гдѣто нѣма такава, съ полицейска стража;

3) кога се доведе осъдения на мѣстото на наказанието, прокурорътъ, който се распорѣжда съ изпълнението на присъдата, поръчва на придружающия го секретаръ на сѣда да прочете гласно присъдата, и

4) слѣдъ това, се извършва върху осъдения смъртното наказание чрѣзъ обесване.

Чл. 611. За изпълнението на смъртното наказание се съставя протоколъ, който се подписва отъ прокурора и приподписва отъ секретаря.

Чл. 612. Запрѣщава се извършването на смъртното наказание публично и въ днитѣ, които се почитатъ за празнични, било отъ осъдения, било отъ държавата. То трѣбва да се извършва въ неспраздни дни въ двороветѣ на затворитѣ и колкото е възможно по-рано.